Χορεύοντας στο ρυθμό του Δεκέμβρη

Έρχεται αργά με τη σιγουριά του θριάμβου. Σου χαϊδεύει απαλά τα μαλλιά, σου ψιθυρίζει τρυφερά στο αυτί γλυκόλογα, σε νανουρίζει με ψέματα για να δεις όνειρα. Τη λένε Κανονικότητα.

Κάπου εκεί ανάμεσα στα όνειρα υπάρχει το «φάντασμα» τη εικόνας. Απλά σε στοιχειώνει και όταν δεν τη βλέπεις. Είναι μια εικόνα φιλτραρισμένη ή «πειραγμένη» γιατί κάποιος επιμελώς της έκρυψε τις ατέλειες, της έστρωσε ένα χαμόγελο ή της κόλλησε ένα μεγάλο δάκρυ και σαν μαριονέτα την έβγαλε στη σκηνή: κυρίες και κύριοι σας παρουσιάζω την Πραγματικότητα. Μετά θα μάθεις – ίσως και όχι – πως αυτό είναι το ψευδώνυμό της.

Κανονικότητα και Πραγματικότητα. Νομίζω τους αρέσει να πιάνονται από το χέρι και να χορεύουν. Ταιριαστό ζευγάρι, προσαρμόζονται αρκετά καλά οι κινήσεις της μιας στις χορευτικές φιγούρες της άλλης.

Η μια κυοφορεί. Η άλλη περιμένει να θρέψει, να νανουρίσει, να μεγαλώσει και να δυναμώσει αυτόν που θα γεννηθεί. Θα μπει και αυτός στο χορό και θα μάθει τα βήματα αμέσως. Γεννήθηκε, εξάλλου, πάνω στην έξαψη μιας χορευτικής στροφής σχεδόν μεθυστικής. Κι ύστερα αυτός θα σέρνει τον χορό κατά διαστήματα. Τον λένε Φόβο.

Το Σάββατο 6 Δεκεμβρίου ένα ουρλιαχτό διαπέρασε την λεπτή στρώση της καθημερινότητας, της φαινομενικά ήρεμης κανονικότητας, της βουβής και φοβισμένης ρουτίνας. Και πήγε και καρφώθηκε εκεί… στο κέντρο του κόσμου. Γκρεμίζοντας μονομιάς όλες τις στολισμένες βιτρίνες της κανονικότητας, αποκαλύπτοντας την βουβή και τρομαχτική της εξουσία που με λαγνεία έρποντας θέλει να σε τυλίγει συνεχώς. Αποκαλύπτοντας, ακόμα, την αποκρουστική όψη κάθε εξουσίας.
Ο τοίχος γκρεμίστηκε ή τουλάχιστον ράγισε και κλονίστηκε.
Και η κανονικότητα λιποθύμησε, έσβησε, αποκοιμήθηκε, για κάποιους πέθανε… Ο καθένας μπορεί να δώσει στο ουρλιαχτό και μια διαφορετική έννοια, αλλά όποια και αν είναι αυτή δεν θα καταφέρει να το εκφυλίσει. Ευτυχώς το ουρλιαχτό υπάρχει πέρα και έξω από όλες τις ερμηνείες και τα νοήματα. Γυμνό και ξεκάθαρο.
Αυτός ο Δεκέμβρης είναι και χαρισμένος στη ζωή. Χαρισμένος στην επιθυμία να υπάρχω ζωντανή και ζωντανός. Ζωντανοί ενάντια στο φόβο και τη βία που απλόχερα μοιράζουν σε δόσεις οι άγρυπνοι φρουροί της κανονικότητας: οι κάθε λογής πολιτικάντηδες, οι μπάτσοι, οι φιλήσυχοι και ενίοτε “αγανακτισμένοι” πολίτες, οι επαγγελματίες συνδικαλιστές, τα κάθε είδους αφεντικά και οι γνωστοί υπηρέτες της πλασματικής “πραγματικότητας” των κυρίαρχων μίντια, οι πιστοί και άγρυπνοι υπηρέτες των μεγάλων συμφερόντων, του ψέματος και της πλάνης, της αμάθειας και της ημιμάθειας, της ευτέλειας και της γελοιότητας, οι συνένοχοι στο έγκλημα που διαπράττεται αργά και σταθερά καθημερινά δίπλα μας, μπροστά στα μάτια μας.
Να παραμείνουμε ζωντανοί και να κάνουμε το βήμα απέναντι σε αυτό που μπορεί να μας προστάξει, τρομάξει, περιορίσει, καταναλώσει, βιάσει. Ας περπατήσουμε σε μια λεπτή και μαγική γραμμή. Εξάλλου, το ξέρεις. Είμαστε όλοι παίκτες στο ίδιο παιχνίδι, όπου πραγματικοί θεατές δεν υπάρχουν.

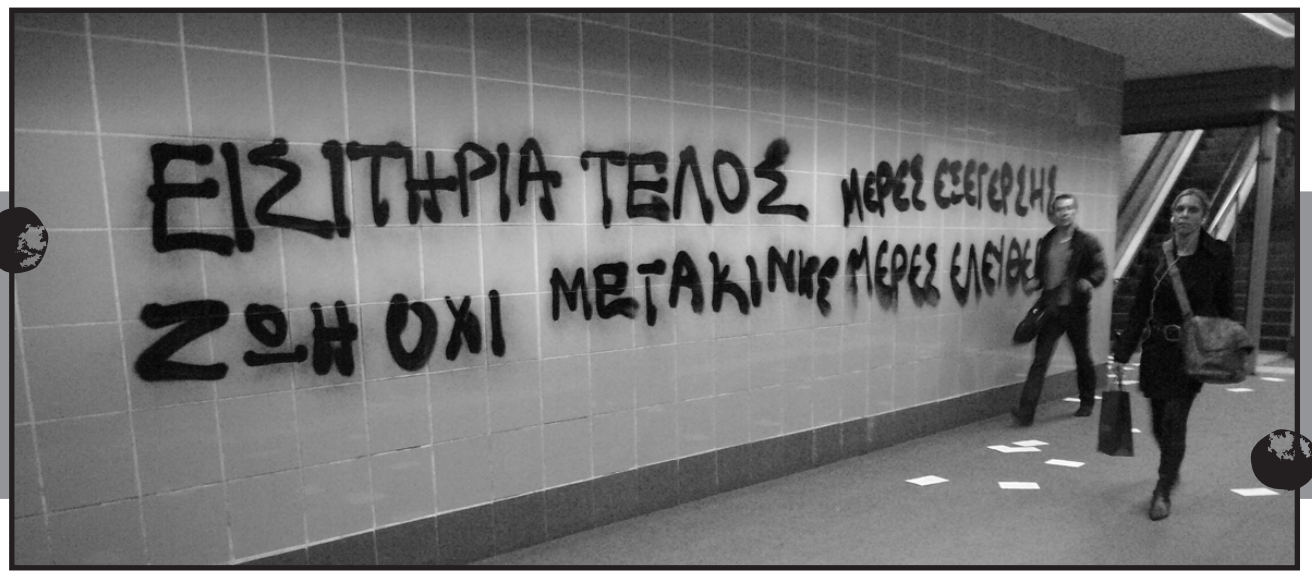

1-1-2009. Το νέο έτος ξεκινά ελπιδοφόοοοορο(!), γεμάτο αυξήσεις που επιβαρύνουν όπως πάντα τα χαμηλά κοινωνικά στρώματα. Άνθρωποι που επιλέγουν να μετακινηθούν με τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς ή που δεν έχουν άλλη επιλογή, υποχρεούνται να καταβάλλουν το ποσό των 2 ευρώ για την καθημερινή τους μετακίνηση. Δηλαδή 60 ευρώ τον μήνα, ένα διόλου ευκαταφρόνητο ποσό για να μετακινούμαστε απλώς από ένα σημείο σ' ένα άλλο (σημεία κατανάλωσης, εργασίας και διασκέδασης), για έναν νεκρό χρόνο, ανεπικοινώνητο, εξατομικευμένο, μοναχικό. Σε γυαλιστερά αποστειρωμένους χώρους (όπως οι σταθμοί Μετρό, ΗΣΑΠ), γεμάτους με κάμερες, ειδικούς φρουρούς και απαγορεύσεις. Με μόνη διέξοδο «επικοινωνίας» αυτή με τις δεκάδες διαφημίσεις, για να ενισχύεται η ροπή προς την κατανάλωση (ένα όχι και τόσο αθώο παράδειγμα: διαφήμιση σαμπουάν που για καιρό υπήρχε στα βαγόνια του ΜΕΤΡΟ διαχωρίζει έμφυλα τους επιβάτες μέσω των μηνυμάτων που περνούσε : στην μία στήλη θέσεων που απευθυνόταν σε άνδρα το σλόγκαν ήταν: «για υγιή και γερά μαλλιά Χ», στην απέναντι στήλη για την ίδια μάρκα σαμπουάν αλλά απευθυνόμενοι σε γυναίκα αυτή τη φορά οι εξυπνάκιδες μαρκετίστες παρακινούν: «για όμορφα και λαμπερά μαλλιά Χ»). Εύκολη εποχή για γρήγορη μετακίνηση, δύσκολη για ζωή.

Για λίγο καιρό (πριν ακόμα φτάσουμε στον Δεκέμβρη), το επιβατικό κοινό ξεκινά μια επικοινωνία, παραχωρώντας το εισιτήριό του σε κάποιον άλλο, φτάνοντας στον σταθμό του προορισμού του. Φυσικά, την ίδια στιγμή, υπάρχουν

κι εκείνοι που τίποτα δεν τους εγείρει και που χαμογελούν χαιρέκακα για το πρόστιμο που υποχρεούνται να καταβάλουν «λαθραίοι» επιβάτες και μετανάστες που δεν δύνανται να πληρώσουν κόμιστρο στις επιχειρήσεις μεταφοράς ανθρώπων - εμπορευμάτων.

…η αρχή γίνεται με παρέμβαση στον σταθμό του Μετρό «Πανεπιστήμιο»… Μοίρασμα κειμένων - παρουσία μπροστά στα ακυρωτικά μηχανήματα, συνθήματα. Οι αντιδράσεις των επιβατών θετικές, εκτός από λίγες εξαιρέσεις «αγανακτισμένων και φοβισμένων πολιτών» που ήθελαν οπωσδήποτε να πληρώσουν, αν και έβλεπαν πως κανένας άλλος δεν επικύρωνε εισιτήριο(!). Στη συνέχεια, σαμποταρίστηκαν τα ακυρωτικά μηχανήματα με τρόπο που επέτρεπε την ελεύθερη μετακίνηση για πολλές ώρες εωσότου κάποια από αυτά αντικατασταθούν. Τέλος γράφτηκαν συνθήματα στους τοίχους και ακολούθησε αποχώρηση από τον σταθμό.

Την ίδια ημέρα, πραγματοποιήθηκε παρόμοια παρέμβαση και στον σταθμό της Δάφνης. Η δράση επαναλήφθηκε μετά από λίγες ημέρες στον σταθμό Βικτώρια, με τα ίδια χαρακτηριστικά συν το σαμποτάζ των εκδοτικών μηχανημάτων. Ακολούθησε ταυτόχρονο σαμποτάζ στους σταθμούς Ταύρος, Μοναστηράκι, Αττική, Άνω και Κάτω Πατήσια.

Με την έλευση του νέου έτους, άλλοι τρεις σταθμοί, εκείνοι των Πετραλώνων, της Ομόνοιας και του Μοναστηρακίου, είχαν τη χαρά να αποτελέσουν τους επόμενους στόχους της στο πλαίσιο της συγκεκριμένης παρέμβασης και για αλληλεγγύη στην Κωνσταντίνα Κούνεβα. Κατά τη διάρκεια των δράσεων, οι κάμερες παρακολούθησης είτε βάφονταν με σπρέι είτε σπάζονταν.

Αποτέλεσμα; Σεκιουριτάδες σε αμηχανία, άφαντοι ελεγκτές, δαπανηρές φθορές στα μηχανήματα (πολλά από αυτά δεν έχουν αντικατασταθεί ακόμη και σήμερα). Κόσμος που επικροτεί τις ενέργειες, κόσμος που τρώει στο ΜΕΤΡΟ, που δεν αγοράζει εισιτήριο, που μετακινείται ελεύθερα.

…η συνέχεια είναι στο χέρι όλων μας…

Η τιμή του εισιτηρίου ανεβαίνει και η επίθεση γίνεται πιο μεθοδευμένη και ύπουλη. Σιδερένιες μπάρες θα χρησιμοποιηθούν στους σταθμούς, ώστε κανείς να μην μπορεί να εισέλθει χωρίς εισιτήριο ή προπληρωμένη κάρτα. Κι αυτό θα γίνει γιατί κανείς ΠΟΤΕ δεν μας ρωτά για ΤΙΠΟΤΑ αλλά και γιατί εμείς με τη στάση μας ΠΑΝΤΑ συναινούμε. Δεν κάνουμε τίποτα άλλο εκτός από το να γκρινιάζουμε στο ΤΕΛΟΣ. Μήπως ήρθε η στιγμή ΤΩΡΑ να κάνουμε κάτι ΜΑΖΙ;

Η ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΘΑ ΦΕΡΕΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΛΕΓΚΤΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

* για την κατάληψη

Το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών (ΑΣΟΕΕ), επί της οδού Πατησίων στο ύψος της Βικτώριας καταλήφθηκε λίγη ώρα μετά τη γνωστοποίηση της δολοφονίας του Αλέξη το βράδυ της 6ης Δεκέμβρη και για 18 μέρες (μέχρι τις 24 Δεκέμβρη) αποτέλεσε μια εξεγερμένη κομμούνα.

Εστία συγκρούσεων με τις δυνάμεις καταστολής. Σημείο καθημερινών συνελεύσεων, ενημερώσεων και ανταλλαγής απόψεων. Έδαφος ανάληψης συλλογικών δράσεων (συνελευσιακών ή πρωτοβουλιακών) και συνεννόησης για την κάθοδο στις πορείες. Πυλώνας άρθρωσης λόγου και αντιπληροφόρησης με κείμενα, αφίσες, μεταφράσεις, ραδιοφωνικές εκπομπές από τη συχνότητα του αυτοδιαχειριζόμενου πομπού 98fm, καταλήψεις ραδιοσταθμών, δημιουργία blog και 3 τεύχη του περιοδικού "REVOLT" της κατάληψης. Πεδίο ενός επαναστατημένου χωροχρόνου, μιας καθημερινής ζωής έτσι όπως την ονειρευόμαστε: ομάδες περιφρούρησης του κτιρίου σε βάρδιες, ομάδες καθαριότητας, ομάδες μαγειρέματος, ομάδα στησίματος κειμένων-εντύπου-αφισών, ομάδα τυπογραφείου, ομάδα πρώτων βοηθειών, πρωτοβουλίες ανανέωσης των διατροφικών αποθεμάτων με απαλλοτριώσεις από κοντινά super markets, διάσπαρτες συντροφιές τις βραδινές ώρες στις αίθουσες, τους διαδρόμους, το κυλικείο, την ταράτσα του κτιρίου που να συζητούν για τα πεπραγμένα και τα μελλούμενα, συντροφικότητα.

Μαζί με τις καταλήψεις του Πολυτεχνείου και της ΓΣΕΕ διαμορφώθηκε μια απελευθερωμένη ζώνη στο κέντρο της μητρόπολης που θα μπορούσε εύστοχα να χαρακτηριστεί ως η Κομμούνα της Πατησίων (σε παράφραση της Κομμούνας των Παρισίων του 1871).

Επιθυμία και επιδίωξη όλα αυτά να τα ξαναζήσουμε σε καθολική διάρκεια, ακόμα βαθύτερη ποιότητα και χωρίς χωροταξικούς περιορισμούς. Επιθυμία και επιδίωξη η επανάσταση στην καθημερινή ζωή.

Η κατάληψη της ΑΣΟΕΕ ξεκίνησε στις 06.12.08 και έληξε στις 24.12.08

της ΑΣΟΕΕ

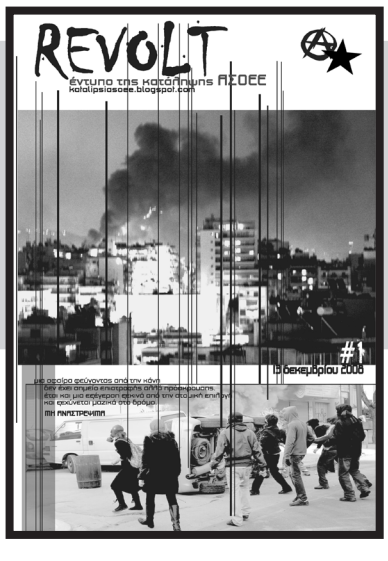

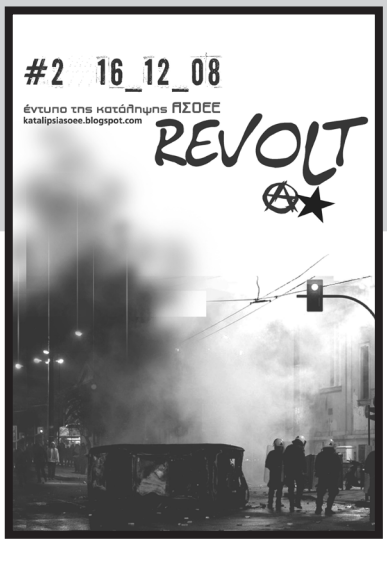

συνέχεια στις σελίδες 16 & 17

1η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΑΣΟΕΕ

1η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΑΣΟΕΕ

Το βράδυ του Σαββάτου 6/12 μπάτσος-ειδικός φρουρός πυροβόλησε εν ψυχρώ στα Εξάρχεια τον 15χρονο Αλέξη Γρηγορόπουλο. Αυτό το γεγονός μιλάει από μόνο του όπως κι οι πράξεις αντίστασης κι εξέγερσης που εξαπλώθηκαν γρήγορα από το ίδιο βράδυ στην Αθήνα και σε όλη την χώρα.

Η συγκεκριμένη κρατική δολοφονία ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι στην καθημερινή βία και τρομοκρατία που δέχονται όλο και πιο έντονα το τελευταίο διάστημα μεγάλα κομμάτια της κοινωνίας, μέσω των μαζικών απολύσεων, της οικονομικής εξαθλίωσης, της αστυνομοκρατίας, της ψυχολογικής τρομοκρατίας που εξαπολύουν τα δελτία των 8.

Η συγκεκριμένη κρατική δολοφονία δεν ήταν επίσης ένα μεμονωμένο περιστατικό. Όσοι-ες διατηρούνε στοιχειώδη κοινωνική μνήμη δεν ξεχνάνε ούτε την δολοφονία του 15χρονου Μιχάλη Καλτεζά τον Νοέμβριο του 1985 από τον μπάτσο Μελίστα, ούτε τις πιο πρόσφατες δολοφονίες του 23χρονου Ηρακλή Μαραγκάκη από ειδικό φρουρό στο Ηράκλειο Κρήτης, της 43χρονης Μαρίας Κουλούρη στην αγωνιζόμενη Λευκίμμη, ούτε άλλωστε τους δολοφονημένους αγωνιστές από το καθεστώς της δημοκρατίας (Κουμής, Κανελλοπούλου, Τσιρώνης, Τεμπονέρας κ.α.). Δεν ξεχνάνε επίσης την γενικότερη δολοφονική πολιτική του κράτους και του κεφαλαίου. Ενδεικτικά αναφέρουμε τα «εργατικά ατυχήματα» - καθημερινές δολοφονίες στα εργασιακά κάτεργα, με πιο πρόσφατο παράδειγμα την μαζική εξόντωση εργατών στο Πέραμα τον Ιούλιο, τις καθημερινές δολοφονίες και ξυλοδαρμούς αναρίθμητων ανώνυμων μεταναστών από τα σύνορα του ελληνικού κράτους μέχρι τα αστυνομικά κρατητήρια, όπως και τις δολοφονίες των κρατουμένων στα κολαστήρια της δημοκρατίας.

Η συγκεκριμένη κρατική δολοφονία τέλος παίρνει την απάντηση που της αναλογεί… Στους δρόμους των πόλεων που φλέγονται από χιλιάδες νεολαίους, εργαζόμενους, άνεργους και μετανάστες που συγκρούονται με τις μονάδες καταστολής και επιτίθενται στους ναούς της κατανάλωσης, στους νόμιμους ληστές που βρίσκονται στις τράπεζες, στους νόμιμους δολοφόνους που βρίσκονται στα αστυνομικά τμήματα.

Κι ενώ ο αγώνας εξαπλώνεται κοινωνικά, με κατοίκους να πετάνε γλάστρες στους μπάτσους, μετανάστες να συγκρούονται στις γειτονιές τους με τα ΜΑΤ, μαθητές να καταλαμβάνουν τα σχολεία τους και να ξεχύνονται και να συγκρούονται στους δρόμους, τα ΜΜΕ απονοηματοδοτούν τις συγκρούσεις από τα γενικότερα κοινωνικά-ταξικά τους χαρακτηριστικά. Ενώ από την μια εκφράζουν τα «κροκοδείλια δάκρυα τους» για την δολοφονία, από την άλλη προσπαθούν να στρέψουν την κοινωνία ενάντια στους αγωνιζόμενους, παρουσιάζοντας τις επιθέσεις σε μεγαλοκαταστήματα και πολυεθνικές ως «ακραίες αντιδράσεις» που βλάπτουν το κοινωνικό σύνολο.

Όπως λοιπόν δεν αντιμετωπίζουμε την εν ψυχρώ δολοφονία ως μεμονωμένο περιστατικό κρατικής βίας, έτσι και δεν στρεφόμαστε απλά ενάντια στην «κακιά δεξιά» αλλά ενάντια σε όλες τις κυβερνήσεις και συνολικότερα ενάντια στο εκμεταλλευτικό και καταπιεστικό καθεστώς της αστικής δημοκρατίας. Γι' αυτό δεν ζητάμε καμία παραίτηση υπουργών και κυβέρνησης, ούτε περιμένουμε οποιαδήποτε θεσμική δικαίωση για την δολοφονία. Δεν υπάρχει δικαίωση για μια δολοφονία, για καμιά κρατική δολοφονία. Υπάρχει μόνο η εξάπλωση της οργής, η όξυνση των απαντήσεων που δίνονται στους δρόμους, η επιθυμία μας η κοινωνική-ταξική οργή να στραφεί συνολικά και ανατρεπτικά ενάντια στο καπιταλιστικό σύστημα και τις εξουσιαστικές σχέσεις, πάνω στις οποίες δομείται η καταπιεστική πραγματικότητα που όλοι αντιλαμβανόμαστε.

Ως ένα κομμάτι της κοινωνικής-ταξικής σύγκρουσης η Κατάληψη ΑΣΟΕΕ αποτελεί έναν ανοιχτό χώρο για ενημέρωση και συνδιαμόρφωση συλλογικών δράσεων στους δρόμους. Ταυτόχρονα κρίνουμε ως σημαντική την κατάληψη πανεπιστημιακών ιδρυμάτων ως ένα χώρο αναδιοργάνωσης και αυτοοργάνωσης των δυνάμεων μας απέναντι στην κρατική καταστολή έτσι ώστε σε αυτόν τον αγώνα που έχει ξεσπάσει να μην μείνει κανένας μόνος του απέναντι στο κράτος. Γι' αυτόν τον λόγο η Κατάληψη ΑΣΟΕΕ παραμένει ανοιχτή και καλεί σε συνέλευση την Δευτέρα 8/12 στις 20:00.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΩΝ ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΑΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

ΚΑΜΙΑ ΚΡΑΤΙΚΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΜΕΙΝΕΙ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΗ

ΟΣΟ ΠΕΡΝΟΥΝ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

Δεν έχουμε πει ακόμα την τελευταία μας λέξη, αυτές οι νύχτες είναι του Αλέξη.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΑΣΟΕΕ 08/12/08

στους Εξεγερμένους Δρόμους

Κυριακή 7/12 κι ο υπουργός εσωτερικών στην πρώτη του δήλωση σχετικά με τις εκτεταμένες συγκρούσεις που εξελίσσονταν σε πολλά σημεία του ελλαδικού χώρου από το βράδυ του Σαββάτου για την κρατική δολοφονία του 15χρονου Αλέξη Γρηγορόπουλου, διαπιστώνει πως «ο τραγικός θάνατος ενός παιδιού χρησιμοποιείται από κάποιους για τις δικές τους καταστροφικές επιδιώξεις», υποδεικνύοντας τους αναρχικούς-αντιεξουσιαστές.

Δευτέρα πρωί κι η κοινωνική οργή συνεχίζει να εξαπλώνεται απ' άκρη σ' άκρη στην επικράτεια με τους μαθητές να βγαίνουν στο προσκήνιο: πορείες, αποκλεισμοί δρόμων, φωτιές, επιθέσεις σε αστυνομικά τμήματα. Το απόγευμα την σκυτάλη παίρνουν καλεσμένες και αυτοσχέδιες διαδηλώσεις δεκάδων χιλιάδων ανθρώπων σε πολλές πόλεις με επιθέσεις σε κρατικά κτίρια, τράπεζες, πολυκαταστήματα και γνωστές αλυσίδες… Τους γνωστούς «μεροκαματιάρηδες» για τα ΜΜΕ, που μέχρι πριν μια εβδομάδα βέβαια τους κατηγορούσαν για την ακρίβεια και για αισχροκερδείς ανατιμήσεις.

Ο θάνατος του Αλέξη ήρθε να διασταυρωθεί με τους μικρούς καθημερινούς θανάτους της πειθαρχίας, των εντολών, των προστακτικών της εξουσίας, των ολοένα και δυσκολότερων όρων επιβίωσης, του ολοένα εντεινόμενου ελέγχου και καταστολής. Μια εξεγερτική ευαισθησία που μαζί με τη συσσωρευμένη ασφυξία γέννησε το ανεξέλεγκτο με μια πρωτόγνωρη ορμή κατά κρατικών-καπιταλιστικών στόχων-συμβόλων και των δυνάμεων καταστολής, οδηγώντας το πολιτικό σύστημα σε αποσταθεροποίηση.

Κι από την άλλη, μια δημοκρατία αποσαθρωμένη, σε οικονομική κρίση, απονομιμοποιημένη κοινωνικά από μικρά και μεγάλα «σκάνδαλα», με στρατιές φτωχών και αποκλεισμένων, να προσπαθεί να αντλήσει την κοινωνική συναίνεση για την πάταξη των ταραχών… Θεατρικές παραστάσεις ευαισθησίας μπροστά στις κάμερες από τον πρωθυπουργό, υπουργούς, βουλευτές, δημοσιογράφους και άλλα παράσιτα με ταυτόχρονες επικλήσεις για την αναγκαιότητα κοινωνικής ειρήνευσης και συμπόρευσης κράτους-κοινωνίας κάτω από την υπόσχεση της «εμβάθυνσης των δημοκρατικών θεσμών».

Ωστόσο, ο περίφημος καταστατικός μύθος της δημοκρατίας, το «κοινωνικό συμβόλαιο», γίνεται στάχτη στους δρόμους της διάχυτης κοινωνικής ανταρσίας των ημερών. Γι' αυτό και το καθεστώς επιχειρεί με όλες του τις δυνάμεις να ανασυνταχθεί.

Γι' αυτό γίνονται διαρκώς κυβερνητικές και παρακυβερνητικές συσκέψεις και ανακοινώσεις. Γι' αυτό τα ΜΜΕ σε εντεταλμένη υπηρεσία ανέλαβαν το γνώριμο ρόλο τους, αυτόν του οργανωμένου ψεύδους και της πρόκλησης φοβικών συνδρόμων, όπως οι ψευδείς αναφορές για εγκλωβισμένους σε κτίρια που δέχτηκαν επίθεση στη χθεσινή συγκρουσιακή πορεία και για αφαίρεση όπλων από οπλοπωλείο. Γι' αυτό ο πρωθυπουργός θα συναντηθεί σήμερα με τον πρόεδρο της δημοκρατίας και κατόπιν με όλους τους αρχηγούς των κομμάτων του κοινοβουλίου. Γι' αυτό τα σχολεία με ανακοίνωση του υπουργείου θα παραμείνουν σήμερα κλειστά, σε μια προσπάθεια να αποτραπούν οι συγκεντρώσεις μαθητών. Γι' αυτό η ΓΣΕΕ μετέτρεψε την αυριανή απεργιακή διαδήλωση σε απλή συγκέντρωση στο Σύνταγμα. Γι' αυτό οι αριστεροί στυλοβάτες του συστήματος ενώ «κατανοούν» το δίκιο της κοινωνικής οργής καταδικάζουν τις «ακρότητες» και, θέτοντας ζήτημα πτώσης της κυβέρνησης, μετατρέπουν την ανταρσία σε απλή διαμαρτυρία κατά της κυβερνητικής πολιτικής, λογική που αναπόδραστα οδηγεί στη συρρίκνωση της κοινωνικής δυναμικής.

Απέναντι στα σενάρια περί επιβολής καθεστώτος εκτάκτου ανάγκης, τις κομματικές συναινέσεις, τους μιντιακούς προασπιστές της τάξης και της ασφάλειας και κάθε καλοθελητή μεσολαβητή…καμιά αναδίπλωση, καμιά ανακωχή. Όλοι στους δρόμους.

Η κατειλημμένη ΑΣΟΕΕ, ως κομμάτι της κοινωνικής-ταξικής ανάφλεξης και σύγκρουσης συνεχίζει να αποτελεί έναν ανοιχτό χώρο για ενημέρωση και συνδιαμόρφωση συλλογικών δράσεων στο δρόμο, έναν χώρο αναδιοργάνωσης και αυτοοργάνωσης των δυνάμεων μας απέναντι στην κρατική καταστολή, όπως και όλα τα άλλα κατειλημμένα πανεπιστημιακά ιδρύματα.

Συγκέντρωση, σήμερα Τρίτη 9/12, στις 6:00μμ, στην Κατάληψη της ΑΣΟΕΕ.

2η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΑΣΟΕΕ

2η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΑΣΟΕΕ

ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ

ΕΛ.ΑΣ. ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ, ΡΟΥΦΙΑΝΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ & ΒΑΣΑΝΙΣΤΩΝ

Δεν έχουμε πει ακόμα την τελευταία μας λέξη, αυτές οι νύχτες είναι του Αλέξη.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΑΣΟΕΕ 09/12/08

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Η κατάληψη του ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ξεκίνησε στις 06.12.08 και έληξε στις 24.12.08

[9.12.08]
ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΕΙ

Το Σάββατο 6 Δεκέμβρη 2008 δολοφονήθηκε εν ψυχρώ ο 15χρονος σύντροφος Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος, χτυπημένος από μία σφαίρα στο στήθος από όπλο ειδικού φρουρού στα Εξάρχεια.

Αντίθετα με τις δηλώσεις των συνένοχων στη δολοφονία πολιτικών και δημοσιογράφων δεν πρόκειται για «μεμονωμένο περιστατικό» αλλά για έκρηξη της κρατικής καταστολής που συστηματικά και οργανωμένα θέτει στο στόχαστρο τους αντιστεκόμενους, τους εξεγερμένους, τους αναρχικούς-αντιεξουσιαστές. Είναι το αποκορύφωμα της κρατικής τρομοκρατίας που εκφράζεται με την αναβάθμιση του ρόλου των κατασταλτικών μηχανισμών, τον συνεχή εξοπλισμό τους και την αύξηση των ποσοστών βίας που ασκούν, με το δόγμα της «μηδενικής ανοχής», με την προπαγάνδα εγκληματοποίησης και συκοφάντησης των αγωνιζόμενων. Όλη αυτή η συνθήκη είναι που προετοιμάζει το έδαφος για την ένταση της καταστολής, επιχειρώντας να αποσπάσει συναίνεση, και οπλίζει τα χέρια των ένστολων φονιάδων.

Η δολοφονική βία απέναντι σε εκείνους που αγωνίζονται στοχεύει στην τρομοκράτηση και τον παραδειγματισμό όλων, εκβιάζοντας την υποταγή. Είναι κομμάτι της συνολικής επίθεσης του κράτους και των αφεντικών απέναντι σε ολόκληρη την κοινωνία, για την επιβολή σκληρότερων όρων εκμετάλλευσης και καταπίεσης, για την εμπέδωση του ελέγχου και της καταστολής. Από τα σχολεία και τα πανεπιστήμια ως τα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς με τους εκατοντάδες νεκρούς από «εργατικά ατυχήματα» και τις συνθήκες ανέχειας για μεγάλο μέρος του πληθυσμού, από τα ναρκοθετημένα σύνορα, τα πογκρόμ και τις δολοφονίες μεταναστών, τις «αυτοκτονίες» κρατουμένων στις φυλακές και τα αστυνομικά τμήματα ως τις «τυχαίες εκπυρσοκροτήσεις» στα μπλόκα και την καταστολή τοπικών αντιστάσεων, η δημοκρατία δείχνει τα δόντια της.

Από την πρώτη στιγμή που έγινε γνωστή η δολοφονία, ξεσπούν αυθόρμητες πορείες και συγκρούσεις στο κέντρο της Αθήνας, καταλαμβάνεται το Πολυτεχνείο, η ΑΣΟΕΕ και η Νομική και γίνονται επιθέσεις σε κρατικούς-καπιταλιστικούς στόχους σε πολλές περιοχές. Πορείες, συγκεντρώσεις και επιθέσεις εκδηλώνονται στη Θεσσαλονίκη, την Πάτρα, το Βόλο, τα Χανιά, το Ηράκλειο, τα Γιάννενα, την Κομοτηνή και σε αρκετές ακόμα πόλεις. Στην Πατησίων, οι συμπλοκές διαρκούν όλη τη νύχτα. Έξω από το πολυτεχνείο, τα ΜΑΤ κάνουν χρήση πλαστικών σφαιρών.

Την Κυριακή 7/12, χιλιάδες άνθρωποι πορεύονται προς τη ΓΑΔΑ επιτιθέμενοι στις αστυνομικές διμοιρίες και ακολουθούν πρωτοφανούς έντασης συγκρούσεις στους δρόμους του κέντρου που διαρκούν μέχρι αργά τη νύχτα. Από τα γεγονότα υπάρχουν πολλοί διαδηλωτές τραυματίες και αρκετοί συλληφθέντες.

Συνεχίζουμε την κατάληψη του Πολυτεχνείου που ξεκίνησε το βράδυ του Σαββάτου δημιουργώντας ένα χώρο συνάντησης για κάθε αγωνιζόμενο και ακόμα μία σταθερή εστία αντίστασης μέσα στην πόλη.

Στα οδοφράγματα, στις καταλήψεις των σχολών, στις πορείες και τις συνελεύσεις κρατάμε ζωντανή τη μνήμη του Αλέξανδρου, αλλά και του Μιχάλη Καλτεζά και όλων των συντρόφων που δολοφονήθηκαν από την εξουσία, οξύνοντας τον αγώνα για μια κοινωνία χωρίς αφεντικά και δούλους, χωρίς αστυνομίες, στρατούς, φυλακές και σύνορα.

Οι σφαίρες των ένστολων φονιάδων, οι ξυλοδαρμοί και οι συλλήψεις διαδηλωτών, ο χημικός πόλεμος με ασφυξιογόνα από τον αστυνομικό στρατό, όχι μόνο δεν θα καταφέρουν να επιβάλουν τον τρόμο και την σιωπή αλλά γίνονται οι αιτίες να υψωθούν απέναντι στην κρατική τρομοκρατία οι κραυγές του αγώνα για ελευθερία, να εγκαταλειφθεί ο φόβος, να συναντηθούμε -όλο και περισσότεροι- στους δρόμους της εξέγερσης. Για να ξεχειλίσει η οργή που θα τους πνίξει!

Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ
ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (6-7/12/08)

Στέλνουμε την αλληλεγγύη μας σε όλους και όλες που καταλαμβάνουν σχολές, διαδηλώνουν και συγκρούονται με τους κρατικούς δολοφόνους, σε όλη τη χώρα.